

عنوان مقاله:

کاربرد روش بدیعه پردازی در آموزش دوره اول و دوم ابتدایی

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم اجتماعی، علوم تربیتی، روانشناسی و امنیت اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

حمید رفیعی افوسی - دانشجوی کارشناسی رشته علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان لرستان

فرید ملکشاهی - دانشجوی کارشناسی رشته علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان لرستان

خلاصه مقاله:

یکی از روش های تدریسی که باعث پرورش ظرفیت مشکل گشایی دانش آموزان و هدایت آنها به بیان خلاق و گسترش انگاره های جدید عقلی از طریق توجه به بعد عاطفی و غیر معقول می شود، بدیعه پردازی است. این روش که با هدف شکستن سد قواعد مرسوم و ایجاد راه های جدید برای حل مسایل در کلاس درس و زندگی استفاده می گردد اولین بار توسط ویلیام گوردن و همکارانش تدوین و تهیه گردید. گوردن آموزش گروه های خلاقیت در صنعت را آغاز کرد و آن را به صورتی در آورد که برای آموزش دانش آموزان هم کاربرد داشته باشد. هدف این روش افزایش تفکر خلاق در فرد و گروه می باشد، و در این روش ناچاریم عمدا تفکر منطقی را کنار بگذاریم و قدری در دنیای خیال سیر کنیم در این الگو خلاقیت با استفاده از شبیه سازی و انواع قیاس به جریانی آگاهانه تبدیل می شود. مقایسه ی یک مفهوم با یک مفهوم دیگر شبیه کردن آن با موضوعات آشنا برای بیان واقعیت های موجود مراحل اصلی روش تدریس بدیعه پردازی است. عنصر عمده در بدیعه پردازی یا تفکر استعاری استفاده از قیاس هاست. دانش آموزان با انواع قیاس ها کار می کنند تا با آرامشی که پیدا می کنند به مقایسه های بیشتری بپردازند. در حقیقت بدیعه پردازی و استفاده از این قیاس ها به دانش آموزان فرصت ابتکار می دهد تا به پدیده ها، از منظری تازه نگاه کنند و به نوعی دیگر به حل مسایل و خلق تفکر نو اقدام کنند.

کلمات کلیدی:

خلاقیت، روش تدریس، قیاس، تفکر استعاری، بدیعه پردازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/672445>

